Ujedinjene nacije A/RES/74/299

Generalna skupština Distribucija: opšta
2. septembar 2020.godine

Sedamdeset i četvrta sjednica
Tačka 12.dnevnog reda
Unapređenje globalne bezbjednosti saobraćaja na putevima

Rezolucija usvojena od strane Generalne skupštine 31. avgusta 2020. godine

[bez pozivanja na Glavni odbor (A/74/L.86 i A/74/L.86/Add.1)]

74/299. Unapređenje globalne bezbjednosti saobraćaja na putevima

Generalna skupština,

Pozivajući se na svoje rezolucije 57/309 od 22. maja 2003.godine, 58/9 od 5. novembra 2003.godine, 58/289 od 14. aprila 2004.godine, 60/5 od 26. oktobra 2005.godine, 62/244 od 31. marta 2008.godine, 64/255 od 2. marta 2010.godine, 66/260 od 19. aprila 2012.godine, 68/269 od 10. aprila 2014.godine, 70/260 od 15. aprila 2016. i 72/271 od 12. aprila 2018.godine, koje se odnose na unapređenje globalne bezbjednosti saobraćaja na putevima;

Budući da je razmotrila saopštenje generalnog sekretara u kojem se navodi izvještaj o unapređenju globalne bezbjednosti saobraćaja na putevima[1] i preporuke u njemu sadržane;

Potvrđujući svoju rezoluciju 70/1 od 25. septembra 2015.godine, pod nazivom „Promijenimo naš svijet: Program održivog razvoja do 2030.godine“, kojom je usvojila sveobuhvatan i dalekosežan niz univerzalno primjenljivih i transformativnih Ciljeva održivog razvoja usmjerenih na ljude; svoju predanost neumornom radu na potpunoj implementaciji Programa održivog razvoja do 2030.godine gdje niko neće biti izostavljen; svoje priznavanje da je iskorjenjivanje siromaštva u svim njegovim oblicima i dimenzijama, uključujući ekstremno siromaštvo, najveći globalni izazov i prijeko potreban zahtjev za održiv razvoj; svoju predanost postizanju održivog razvoja u tri dimenzije - ekonomskoj, socijalnoj i ekološkoj – na uravnotežen i integrisan način, kao i predanost daljoj nadogradnji postignih Milenijumskih razvojnih ciljeva i nastojanju da se riješe nedovršeni zadaci;

Podsjećajući da su Ciljevi održivog razvoja integrisani, nedjeljivi i da uravnotežuju tri dimenzije održivog razvoja, te *prihvatajući* značaj postizanja ciljeva Programa održivog razvoja do 2030. godine koji se odnose na bezbjednost saobraćaja na putevima;

Prisjećajući se takođe Novog programa za gradove koji je usvojen na Konferenciji Ujedinjenih nacija o stanovanju i održivom urbanom razvoju (Habitat III),[2] a koji, uzimajući u obzir da se većina smrtnih slučajeva i teških povreda u drumskom saobraćaju dešavaju u urbanim područjima, daje odgovarajuću pažnju bezbjednosti saobraćaja na putevima i pristupu bezbjednom, priuštivom i održivom javnom prevozu i nemotorizovanim načinima prevoza;

Navodeći da je ogromnu većinu smrtnih slučajeva i teških povreda u drumskom saobraćaju moguće spriječiti i da, uprkos određenim naprecima u mnogim zemljama, uključujući zemlje u razvoju, oni i dalje predstavljaju glavni zdravstveni i razvojni problem koji ima široke socijalne i ekonomske posljedice koje, ako se ne rješavaju, mogu da utiču na napredak u postizanju Ciljeva održivog razvoja;

[1] A/74/304 i A/74/304/kor.1
[2] Rezolucija 71/256, Prilog

Prepoznajući da ljudska patnja, zajedno sa troškovima nekih zemalja koji iznose do 5 posto njihovog bruto proizvoda godišnje, čini smanjenje broja smrtnih slučajeva i povreda u drumskom saobraćaju ekonomskim i socijalnim problemom, posebno za neke zemlje, te da ulaganje u bezbjednost drumskog saobraćaja ima pozitivan uticaj na javno zdravlje i ekonomiju;

Uzimajući u obzir da smrtni slučajevi i povrede u drumskom saobraćaju predstavljaju i problem društvene jednakosti, budući da su ranjivi učesnici u saobraćaju najčešće siromašna i ugrožena lica, odnosno pješaci, biciklisti, korisnici motornih vozila na dva ili tri točka i putnici nesigurnog javnog prevoza, koji su neproporcionalno pogođeni i izloženi rizicima i saobraćajnim nezgodama na putu, što može da dovede do ciklusa siromaštva koji se pogoršava gubitkom prihoda, nadalje *podsjećajući* da bi cilj politika bezbjednosti drumskog sobraćaja trebalo da bude garancija zaštite svih učesnika u saobraćaju;

Prepoznajući da bezbjednost saobraćaja na putevima zahtijeva rješavanje širih pitanja koja se tiču jednakog pristupa mobilnosti i da je promocija održivih načina prevoza, posebno bezbjednog javnog prevoza i bezbjedne šetnje i vožnje biciklom, ključni elemenat bezbjednosti saobraćaja na putevima;

Uzimajući u obzir značaj jačanja institucionalnih kapaciteta i nastavka međunarodne saradnje, uključujući saradnju Jug-Jug kao i trostranu saradnju, i saradnju između zemalja koje dijele prekogranične puteve, te saradnju među regionalnim i međunarodnim organizacijama u cilju dalje podrške naporima na unapređenju bezbjednosti saobraćaja u svijetu, posebno u zemljama u razvoju, kao i značaj pružanja podrške postizanju ciljeva Decenije akcije za bezbjednost saobraćaja na putevima za period 2011-2020.godina, kao i ciljeva Programa održivog razvoja do 2030.godine, po potrebi;

Naglašavajući da, iako svaka država ima primarnu odgovornost za vlastiti ekonomski i socijalni razvoj, a uloga nacionalnih politika, prioriteta i razvojnih strategija ne može biti previše naglašena u kontekstu postizanja Ciljeva održivog razvoja, međunarodne javne finansije igraju važnu ulogu u nadopunjavanju napora država da mobilišu javne resurse na domaćem tržištu, posebno u najsiromašnijim i najugroženijim zemljama sa ograničenim domaćim resursima;

Izražavajući svoju zabrinutost zbog toga što je broj saobraćajnih nezgoda na putevima i dalje neprihvatljivo velik, i zbog toga što nezgode predstavljaju vodeći uzrok smrti i povreda širom svijeta, sa preko 1.35 milion smrtno stradalih i čak 50 miliona ljudi koji pretrpe povrede na putu na godišnjem nivou, uz 90 posto žrtava koje se dogode u zemljama u razvoju, kao i *zabrinutost* jer su saobraćajne nezgode na globalnom nivou vodeći uzrok smrti djece i mladih između 15 i 29 godina starosti;

Izražavajući svoju zabrinutost i zbog toga što Cilj 3.6 održivog razvoja 3 neće biti postignut do 2020.godine, i *konstatujući* da je značajan napredak moguće postići jačim nacionalnim rukovodstvom, globalnom saradnjom, implementacijom strategija zasnovanih na dokazima i zajedničkim angažmanom svih relevantnih aktera i privatnog sektora, kao i dodatnim inovativnim pristupima;

Izražavajući nadalje zabrinutost jer su usvajanja i implementacija mjera bezbjednosti drumskog saobraćaja i dalje neadekvatni u mnogim zemljama;

Prihvatajući vodeću ulogu Omana i Ruske Federacije u privlačenju pažnje međunarodne zajednice na globalnu krizu bezbjednosti saobraćaja na putevima;

Podržavajući države članice koje su preuzele vodeću ulogu usvajanjem sveobuhvatnog zakonodavstva u vezi sa ključnim faktorima rizika, uključujući nekorištenje sigurnosnih pojaseva i pojaseva za djecu, nenošenje kaciga, vožnju pod uticajem alkohola, prebrzu vožnju, kao i ukazivanjem na druge faktore rizika, kao što su slaba vidljivost, zdravstveno stanje i

upotreba lijekova koji utiču na bezbjednu vožnju, zamor i upotreba opojnih droga, psihotropnih i psihoaktivnih tvari, mobilnih telefona i ostalih elektronskih i drugih uređaja za slanje poruka;

Ohrabrujući države članice da promovišu partnerstva sa više aktera radi rješavanja pitanja bezbjednosti ranjivih učesnika u saobraćaju, pružanja prve pomoći žrtvama saobraćajnih nezgoda i udesa na putevima, obuke i obrazovanja, posebno u zemljama u razvoju i manje razvijenim zemljama;

Prepoznajući napredak koji su postigle neke države članice u omogućavanju univerzalnog pristupa zdravstvenoj zaštiti u predbolničkoj, bolničkoj, postbolničkoj, rehabilitacionoj i reintegracionoj fazi za žrtve saobraćajnih nezgoda i njihove porodice;

Priznajući rad sistema Ujedinjenih nacija, posebno rukovodstva Svjetske zdravstvene organizacije, u bliskoj saradnji sa regionalnim komisijama Ujedinjenih nacija, u uspostavljanju, implementaciji i praćenju različitih aspekata Globalnog plana za Deceniju akcije za bezbjednost saobraćaja na putevima od 2011-2020.godine, i zalaganje Programa Ujedinjenih nacija za ljudska naselja (UN-Habitat), Programa UN-a za životnu sredinu, Dječijeg fonda UN-a i Međunarodne organizacije rada, među ostalim subjektima, pružanju podrške tim naporima kao i naporima Svjetske banke i regionalnih razvojnih banaka za implementaciju projekata i programa za bezbjednost saobraćaja na putevima, posebno u zemljama u razvoju;

Priznajući takođe naučene lekcije iz Decenije akcije za bezbjednost saobraćaja na putevima od 2011-2020, kao što je potreba za promocijom integrisanog pristupa bezbjednosti na putevima poput pristupa bezbjednog sistema i vizije nule, provođenje dugoročnih i održivih bezbjednosnih rješenja i jačanje nacionalne međusektorske saradnje, uključujući saradnju sa nevladinim organizacijama i civilnim društvom, akademskom zajednicom, poslovnim preduzećima i industrijom, koje doprinose i utiču na socijalni i ekonomski razvoj zemalja;

Upućujući pohvale Svjetskoj zdravstvenoj organizaciji na njenoj vodećoj ulozi u sprečavanju povreda u drumskom saobraćaju i na njenoj ulozi u primjeni mandata koji joj je povjerila Generalna skupština da usko sarađuje sa regionalnim komisijama Ujedinjenih nacija na koordinaciji pitanja koja se odnose na bezbjednosti saobraćaja na putevima u okviru sistema Ujedinjenih nacija[3];

Upućujući pohvale regionalnim komisijama Ujedinjenih nacija za njihov rad na povećanju aktivnosti za bezbjednost saobraćaja na putevima i zagovaranju veće političke predanost bezbjednosti na putevima, i radu na postavljanju regionalnih i nacionalnih ciljeva da se smanji broj stradanja u drumskom saobraćaju, a posebno za rad Ekonomske komisije za Evropu na razradi globalnih pravnih instrumenata vezanih za bezbjednost saobraćaja na putevima, uključujući međunarodne konvencije i sporazume, tehničke standarde, rezolucije i preporuke dobre prakse, kao i na servisiranju 59 globalnih i regionalnih pravnih instrumenata koji pružaju opšteprihvaćeni pravni i tehnički okvir za razvoj međunarodnog drumskog, željezničkog, riječnog i kombinovanog prevoza;

Naglašavajući ulogu Programa saradnje Ujedinjenih nacija na bezbjednosti saobraćaja na putevima kao savjetodavnog mehanizma za olakšavanje međunarodne saradnje u bezbjednosti saobraćaja na putevima;

Upućujući pohvale dvjema grupama stručnjaka Ekonomske komisije za Evropu na njihovom radu na saobraćajnim znakovima i signalizaciji na putevima, kao i na unapređenju bezbjednosti na pružnim prelazima, te *priznajući* kontinuirani rad Globalnog foruma za bezbjednost saobraćaja na putevima i Svjetskog foruma za usklađivanje propisa o vozilima radi unapređenja bezbjednosti vozila i puteva;

[3] Vidjeti Rezoluciju 58/289

Navodeći da bi kontinuirani napredak automobilskih i digitalnih tehnologija mogao unaprijediti bezbjednost saobraćaja na putevima, kroz progresivni razvoj visoko i potpuno automatizovanih vozila u drumskom saobraćaju, te s tim u vezi sa zahvalnošću *ističući* usvajanje Rezolucije Globalnog foruma za bezbjednost saobraćaja na putevima, pod pokroviteljstvom Ekonomske komisije za Evropu, u vezi sa uvođenjem visoko i potpuno automatizovanih vozila u drumski saobraćaj;

Navodeći s odobravanjem projekte revizije učinaka bezbjednosti saobraćaja na putevima provedene od strane Ekonomske komisije za Evropu, u saradnji sa Ekonomskom i socijalnom komisijom za Aziju i Tihi okean i Ekonomskom komisijom za Latinsku Ameriku i Karibe u okviru Razvojnog računa Ujedinjenih nacija i sa Ekonomskom komisijom za Afriku uz podršku specijalnog izaslanika glavnog sekretara za bezbjednost saobraćaja na putevima, kao i rad Ekonomske i socijalne komisije za zapadnu Aziju na davanju prioriteta bezbjednosti saobraćaja na putevima radi jačanja nacionalnih kapaciteta za upravljanje bezbjednošću saobraćaja na putevima u odabranim zemljama; te *upućujući pohvale* razvoju i primjeni sistema upravljanja bezbjednošću saobraćaja za različite vrste organizacija, poput pojačanog rada Međunarodne organizacije za standardizaciju u razvoju zahtjeva za sistemima upravljanja bezbjednošću saobraćaja na putevima;[4]

Priznajući brojne druge važne međunarodne napore u oblasti bezbjednosti saobraćaja na putevima, uključujući razvoj usklađenih i međusobno priznatih standarda za stručno osposobljavanje profesionalaca u drumskom saobraćaju od strane Međunarodne unije za drumski saobraćaj, kao i pripremu ažuriranog Priručnika za bezbjednost saobraćaja na putevima Svjetskog udruženja za puteve radi davanja smjernica službenicima na raznim nivoima o mjerama koje mogu poboljšati bezbjednost putne infrastrukture;

Pozdravljajući napore specijalnog izaslanika za bezbjednost saobraćaja na putevima, uz podršku sekretarijata Ekonomske komisije za Evropu, u djelotvornoj mobilizaciji održive posvećenosti bezbjednosti na putevima visokog nivoa, zagovarajući poštovanje i podizanje svijesti o pravnim instrumentima Ujedinjenih nacija o bezbjednosti saobraćaja na putevima, razmjenom dobre prakse, kroz učešće na globalnim i regionalnim konferencijama, i zalaganjem za povećanje sredstava za globalnu bezbjednost na putevima;

Pozdravljajući takođe osnivanje Fonda Ujedinjenih nacija za bezbjednost saobraćaja na putevima kao podršku napretku u postizanju svih Ciljeva održivog razvoja povezanih sa bezbjednošću saobraćaja i relevantnih globalnih ciljeva, i *ističući* sa zahvalnošću napore organizacija Ujedinjenih nacija, posebno Ekonomske komisije za Evropu, i specijalnog izaslanika generalnog sekretara, u pokretanju Fonda;

Cijeneći posvećenost država članica i civilnog društva bezbjednosti saobraćaja na putevima, dokazanu njihovim učešćem u Globalnoj sedmici Ujedinjenih nacija posvećenoj bezbjednosti saobraćaja na putevima, uključujući i učešće tokom pete sedmice koja je održana od 6. do 12.maja 2019.godine;

Cijeneći takođe države članice i sve aktere, uključujući i civilno društvo, za njihovu kontinuiranu posvećenost bezbjednosti saobraćaja na putevima, na što ukazuje i njihovo obilježavanje Svjetskog dana sjećanja na žrtve drumskog saobraćaja, treće sedmice u novembru svake godine;

Priznajući napore država članica u davanju doprinosa međunarodnoj bezbjednosti saobraćaja na putevima provođenjem istraživanja i prikupljanjem dokaza radi informisanja politike, kao i napore u podsticanju razmjene najboljih praksi koje unapređuju bezbjednost

[4] Vidjeti Međunarodnu organizaciju za standardizaciju, ISO 39001:2012.

vozila i infrastrukture kao i ljudsko ponašanje u drumskom saobraćaju;

Prepoznajući da je stvaranje osnovnih uslova i pružanje usluga za rješavanje bezbjednosti na putevima prvenstveno odgovornost vlada, posebno s obzirom na odlučujuću ulogu koju zakonodavna tijela mogu igrati u usvajanju sveobuhvatnih i učinkovitih politika i zakona o bezbjednosti saobraćaja na putevima i njihovoj implementaciji, istovremeno *prepoznajući* pritom da postoji zajednička odgovornost za dostizanje okruženja u svijetu bez smrtnih slučajeva i teških povreda u drumskom saobraćaju, te da rješavanje bezbjednosti saobraćaja na putevima zahtijeva saradnju više aktera iz javnog i privatnog sektora, akademske zajednice, profesionalnih organizacija, nevladinih organizacija i medija;

Prisjećajući se potrebe za definisanjem novog vremenskog okvira za smanjenje broja smrtnih slučajeva i povreda na putevima, budući da se približava kraj 2020.godine Decenije akcije za bezbjednost saobraćaja, odnosno krajnji datum za postizanje cilja 3.6 iz Ciljeva održivog razvoja 3 i relevantni krajnji rokovi za bezbjednost saobraćaja na putevima definisani u Programu;

Upućujući pohvale rukovodstvu Vlade Ruske Federacije, Vlade Brazila i Vlade Švedske u njihovoj ulozi domaćina globalnih ministarskih konferencija i konferencija visokog nivoa posvećenih bezbjednosti saobraćaja na putevima koje su dovele do Moskovske deklaracije iz 2009.godine,[5] Brazilske deklaracije iz 2015. i Štokholmske deklaracije iz 2020.godine;

Navodeći razne međunarodne događaje koji su nedavno održani u cilju promovisanja partnerstva i razmjene znanja i najboljih praksi za unapređenje bezbjednosti saobraćaja na putevima, uključujući Međunarodnu konferenciju o bezbjednosti saobraćaja na putevima, održanu u Londonu 3. i 4. septembra 2019.godine;

1. Ponavlja svoj poziv državama članicama i međunarodnoj zajednici da pojačaju nacionalnu, regionalnu i međunarodnu saradnju s ciljem ispunjavanja ambicioznih ciljeva vezanih za bezbjednost saobraćaja na putevima navedenih u Programu za održiv razvoj do 2030.godine;[6]

2. Podržava Štokholmsku deklaraciju, odobrenu na trećoj Globalnoj ministarskoj konferenciji o bezbjednosti saobraćaja na putevima, održanoj u Štokholmu 19. i 20. februara 2020. godine;

3. Proglašava period od 2021-2030. godine Drugom decenijom akcije za bezbjednost saobraćaja na putevima, koja ima za cilj smanjenje broja smrtnih slučajeva i povreda u drumskom saobraćaju za najmanje 50 posto od 2021. do 2030.godine, i s tim u vezi *poziva* države članice da nastave akciju do 2030. na postizanju svih Ciljeva održivog razvoja koje se odnose na bezbjednost saobraćaja na putevima, uključujući cilj 3.6, u skladu sa obećanjem datim 2019. godine na forumu visokog političkog nivoa o održivom razvoju koji je sazvan pod pokroviteljstvom Generalne skupštine, posebno uzimajući u obzir preostalu deceniju akcije za potpuno postizanje ciljeva održivog razvoja do 2030. godine;

4. Zahtjeva od Svjetske zdravstvene organizacije i regionalnih komisija Ujedinjenih nacija, u saradnji sa ostalim partnerima iz Programa saradnje Ujedinjenih nacija za bezbjednost saobraćaja na putevima i ostalim akterima, da pripreme plan akcije za Drugu deceniju u formi smjernica za podršku implementaciji njenih ciljeva;

5. Podstiče države članice da osiguraju političku posvećenost i odgovornost na najvišem mogućem nivou za unapređenje bezbjednosti saobraćaja na putevima, i da razvijaju i/ili

[5] A/64/540, Prilog.

[6] Rezolucija 70/1

implementiraju strategije i planove za bezbjednost saobraćaja na putevima uz učešće svih relevantnih aktera, uključujući sve sektore i nivoe vlasti, prema potrebi;

6. Poziva države članice koje to već nisu učinile da razmotre usvajanje sveobuhvatnog zakonodavstva o ključnim faktorima rizika, uključujući nekorištenje sigurnosnih pojaseva i pojaseva za djecu, nenošenje kaciga, vožnju pod dejstvom alkohola, prebrzu vožnju, te da razmotre primjenu primjerenog, djelotvornog zakonodavstva zasnovanog na dokazima i/ili nauci, koje se odnosi na ostale faktore vezane za vožnju u rastresenom stanju ili vožnju sa smanjenom vozačkom sposobnošću;

7. Potvrđuje ulogu i značaj pravnih instrumenata Ujedinjenih nacija za bezbjednost saobraćaja na putevima, poput Konvencije o saobraćaju na putevima iz 1949. godine,[7] Konvencije o saobraćaju na putevima iz 1968.godine[8], Konvencije o saobraćajnim znakovima i signalizaciji iz 1968.god.,[9] sporazuma iz 1958. i 1998. o tehničkim propisima vozila, sporazuma iz 1997.godine o povremenom tehničkom pregledu vozila i sporazuma iz 1957. o prevozu opasne robe, u podršci bezbjednost saobraćaja na putevima na globalnom, regionalnom i nacionanom nivou i *upućuje pohvale* državama članicama koje su pristupile tim međunarodnim pravnim instrumentima o bezbjednosti saobraćaja na putevima;

8. Podstiče države članice koje to još uvijek nisu učinile da razmotre da postanu ugovorne strane pravnih instrumenata Ujedinjenih nacija za bezbjednost saobraćaja na putevima, te da nakon pristupanja, primjenjuju, implementiraju i promovišu njihove odredbe ili bezbjednosne propise;

9. Podstiče države članice da ulože napore da osiguraju bezbjednost i zaštitu svih učesnika u saobraćaju putem bezbjednije putne infrastrukture uzimajući u obzir potrebe motorizovanog i nemotorizovanog prevoza, kao i potrebe ostalih ranjivih učesnika u saobraćaju, posebno na putevima sa visokom stopom nezgoda, kombinacijom pravilnog planiranja i procjene bezbjednosti, identifikacijom dijelova puta sa većim rizikom od saobraćajnih nezgoda, projektovanjem, izgradnjom i održavanjem puteva, signalnih sistema i ostale infrastrukture, uzimajući u obzir geografski izgled tla;

10. Poziva države članice koje to do sada nisu učinile da razmotre usvajanje politika i mjera za implementaciju propisa Ujedinjenih nacija o bezbjednosti vozila ili ekvivalentnih nacionalnih standarda kako bi se osiguralo da sva nova motorna vozila zadovoljavaju važeće minimalne propise za zaštitu putnika i ostalih učesnika u saobraćaja, sa sigurnosnim pojasevima, vazdušnim jastucima i aktivnim bezbjednosnim sistemima ugrađenim u standardnu opremu;

11. Poziva države članice koje to još nisu učinile da se bave bezbjednošću saobraćaja na putevima na holistički način, počevši od implementacije ili daljeg razvoja sistema upravljanja bezbjednošću saobraćaja na putevima, uključujući, prema potrebi, međuresornu saradnju i razvoj nacionalnih planova bezbjednosti saobraćaja na putevima;

12. Podstiče države članice da razmotre mogućnost uključivanja bezbjednosti saobraćaja na putevima kao integralnog elementa u procesu planiranja korištenja zemljišta, projektovanja ulica, transportnih sistema i upravljanja, imajući u vidu potrebe ranjivih učesnika u saobraćaju u gradskim i ruralnim područjima, između ostalog, kroz promociju pristupa bezbjednog sistema, prema potrebi;

13. Takođe podstiče države članice da preduzmu mjere za promovisanje znanja i svijesti stanovništva o bezbjednosti saobraćaja na putevima kroz obrazovanje, obuku i promotivne

[7] Ujedinjene nacije, *Treaty Series*, izdanje 125, br. 1671.
[8] Ibid.izdanje 1042, br. 15705.
[9] Ibid.izdanje 1091, br. 16743

kampanje, posebno među mladima, kao i da šire dobru praksu o bezbjednosti saobraćaja na putevima unutar zajednica;

14. Dalje podstiče države članice da ojačaju institucionalne kapacitete kroz odgovarajuću obuku i izgradnju kapaciteta u pogledu zakona o bezbjednosti saobraćaja na putevima i njihove primjene, bezbjednosti vozila, unapređenja infrastrukture, javnog prevoza i zbrinjavanja nakon nezgode, kao i da prikupljaju, analiziraju i proslijeđuju razvrstane podatke radi učinkovitog kreiranja politike zasnovane na dokazima i njihove implementacije;

15. Poziva države članice da razmotre uspostavljanje mehanizama za periodičnu procjenu vozila kako bi se osiguralo da sva nova i korištena vozila budu u skladu sa osnovnim propisima o bezbjednosti vozila;

16. Podstiče države članice da pruže informacije korisnicima o bezbjednosti vozila putem novih programa procjene automobila koji su nezavisni od proizvođača vozila, i takođe *podstiče* države članice da dijele takve informacije za korisnike, između ostalog, sa Svjetskom zdravstvenom organizacijom i drugim državama, posebno zemljama u razvoju i najmanje razvijenim zemljama;

17. Takođe podstiče države članice da promovišu ekološki prihvatljive, bezbjedne, dostupne i povoljne načine kvalitetnog prevoza, posebno javnog i nemotorizovanog prevoza, kao i bezbjednu intermodalnu integraciju, kao sredstvo za unapređenja bezbjednosti saobraćaja na putevima, socijalne jednakosti, javnog zdravlja i urbanog planiranja, uključujući otpornost gradova i urbano-ruralnih veza, te u tom pogledu da uzmu u obzir bezbjednost saobraćaja na putevima i mobilnost kao dio napora za postizanje održivog razvoja;

18. Poziva države članice da ohrabre i podstiču razvoj, primjenu i uvođenje postojećih i budućih tehnologija i drugih inovacija radi poboljšanja pristupačnosti i svih aspekata bezbjednost saobraćaja na putevima, od prevencije saobraćajnih udesa do hitnog odgovora i zbrinjavanja povrijeđenih, s posebnom pažnjom posvećenom potrebama za bezbjednošću najugroženijih učesnika u saobraćaju, uključujući pješake, bicikliste, motocikliste i korisnike javnog prevoza;

19. Poziva preduzeća i industrije svih veličina i sektora da doprinesu postizanju Ciljeva održivog razvoja vezanih za bezbjednost saobraćaja na putevima, primjenom načela bezbjednog sistema na njihov cjelokupni lanac vrijednosti, prema potrebi, a u skladu sa nacionalnim zahtjevima;

20. Podstiče države članice da usvoje, implementiraju i primjenjuju politike i mjere za aktivnu zaštitu i promovisanje bezbjednosti pješaka i mobilnosti biciklista, s ciljem unapređenja bezbjednost saobraćaja na putevima i širih zdravstvenih rezultata, posebno prevencije povreda i neprenosivih bolesti;

21. Poziva države članice da razviju i implementiraju odgovarajuće kampanje socijalnog marketinga za podizanje svijesti i obilježavanje Svjetskog dana sjećanja na žrtve drumskog saobraćaja treće sedmice u novembru svake godine;

22. Podstiče države članice da ojačaju predbolničko zbrinjavanje, uključujući hitne zdravstvene usluge i neposredni odgovor nakon udesa, bolničke i ambulantne smjernice za zbrinjavanje povrijeđenih i usluge rehabilitacije, te *zahtijeva* od Svjetske zdravstvene organizacije da podrži države članice u tim naporima;

23. Poziva države članice da po potrebi razmjenjuju najbolje prakse i standarde bilateralno, regionalno i međunarodno, između ostalog i preko Svjetske zdravstvene organizacije, a na zahtjev država članica, u vezi sa uzrocima saobraćajnih nezgoda i udesa i

njihovoj prevenciji, što bi moglo da bude od ključne važnosti u rješavanju praznina i nedostataka u informisanju;

24. Podstiče države članice da implementiraju politike bezbjednosti saobraćaja na putevima za zaštitu najugroženijih učesnika u saobraćaju na putevima, posebno djece, mladih, starijih lica i lica s invaliditetom, uzevši u obzir odgovarajuće obaveze država članica prema relevantnim pravnim instrumentima Ujedinjenih nacija, po potrebi;

25. Podstiče države članice i subjekte iz privatnog sektora koji to još nisu uradili da uspostave učinkovit mehanizam za smanjenje broja nezgoda, smrtnih slučajeva i povreda u drumskom saobraćaju koje uzrokuju profesionalni vozači, uključujući vozače komercijalnih vozila, zbog opasnosti specifičnih za posao koji obavljaju, uključujući umor;

26. Poziva države članice da u potpunosti integrišu rodnu perspektivu u sve politike i implementacije politika vezanih za mobilnost i bezbjednost saobraćaja na putevima, posebno u pogledu puteva i okolnih područja i javnog prevoza;

27. Podstiče države članice da razviju i implementiraju zakonodavstvo i politike motociklizma, uključujući obuku, izdavanje dozvola vozačima, registraciju vozila, radne uslove i upotrebu kaciga i lične zaštitne opreme kod motociklista u skladu sa postojećim međunarodnim standardima, obzirom na nesrazmjerno visok i sve veći broj smrtnih slučajeva i povreda motociklista na globalnom nivou, posebno u zemljama u razvoju;

28. Poziva države članice da razviju javne politike za smanjenje saobraćajnih nezgoda povezanih sa radom, uz učešće poslodavaca i zaposlenih, kako bi se provodili međunarodni standardi o bezbjednosti i zaštiti na radu, bezbjednosti saobraćaja na putevima i odgovarajući uslovi puta i vozila, uz poseban osvrt na pitanje profesionalnih vozača, uključujući uslove rada vozača komercijalnih vozila;

29. Takođe poziva države članice da obezbijede ranu rehabilitaciju i socijalnu integraciju, i u radnom okruženju, osobama sa povredama ili invaliditetom uzrokovanim saobraćajnim nezgodama i sveobuhvatnu podršku žrtvama saobraćajnih nezgoda i njihovim porodicama;

30. Dalje poziva države članice da nastave da implementiraju profesionalne okvire za kvalifikaciju vozača, uspostavljene na osnovu međunarodno priznatih standarda, uključujući obuku, izdavanje uvjerenja i dozvola, ograničeno vrijeme vožnje i radne uslove koji su usmjereni na rješavanje glavnih uzroka nezgoda ili udesa u kojima učestvuju teška komercijalna vozila, prepoznajući da je ometanje značajan uzrok nezgoda i udesa;

31. Poziva države članice da podrže, prema potrebi, aktivnosti specijalnog izaslanika generalnog sekretara za bezbjednost saobraćaja na putevima, i *poziva* generalnog sekretara da razmotri proširenje funkcije specijalnog izaslanika za bezbjednost saobraćaja na putevima na Drugu deceniju akcije za bezbjednost saobraćaja na putevima;

32. Pozdravlja mjere koje je preduzeo generalni sekretar, organizacije sistema Ujedinjenih nacija i Odjel za bezbjednost i sigurnost Sekretarijata na poboljšanju bezbjednosti saobraćaja na putevima implementacijom sistema strategija bezbjednosti saobraćaja na putevima Ujedinjenih nacija kako bi se smanjile saobraćajne nezgode na putevima i broj žrtava koje su rezultat takvih nezgoda među osobljem Ujedinjenih nacija i civilnim stanovništvom u zemljama domaćinima;

33. Zahtijeva od Svjetske zdravstvene organizacije i regionalnih komisija Ujedinjenih nacija, kao i drugih relevantnih agencija Ujedinjenih nacija, da nastave sa aktivnostima usmjerenim na podršku implementacije ciljeva vezanih za bezbjednost saobraćaja na putevima

iz Programa održivog razvoja do 2030.godine, istovremeno osiguravajući usklađenost cijelog sistema;

34. Ponavlja svoj poziv vladama da preuzmu vodeću ulogu u provođenju aktivnosti podrške dobrovoljnim globalnim ciljevima za faktore rizika bezbjednosti saobraćaja na putevima i mehanizmima pružanja usluga, kao i ciljevima vezanim za bezbjednost saobraćaja na putevima iz Programa održivog razvoja do 2030.godine, istovremeno podstičući multisektorsku saradnju i saradnju sa više aktera koja uključuje napore akademske zajednice, privatnog sektora, profesionalnih udruženja i civilnog društva, uključujući nacionalna društva Crvenog krsta i Crvenog polumjeseca, i podsticanje daljih partnerskih aktivnosti i inicijativa, kao što su Globalne mreže za zakonodavna tijela za bezbjednost saobraćaja na putevima, potpomognute Svjetskom zdravstvenom organizacijom i Globalnim partnerstvom za bezbjednost saobraćaja na putevima, čiji su domaćini Međunarodna federacija društava Crvenog krsta i Crvenog polumjeseca, i drugih nevladinih organizacija, kao i organizacija žrtava, organizacija mladih i medija;

35. Zahtijeva od sistema Ujedinjenih nacija da, zajedno sa regionalnim komisijama, Svjetskom zdravstvenom organizacijom i drugim relevantnim agencijama Ujedinjenih nacija, podrže države članice, na njihov zahtjev, u primjeni dobrovoljnih globalnih ciljeva djelovanja bezbjednosti saobraćaja na putevima kada je to prikladno;

36. Zahtijeva od Svjetske zdravstvene organizacije da nastavi da kroz svoje izvještaje o globalnom statusu bezbjednosti saobraćaja na putevima prati napredak u postizanju ciljeva Decenije akcije, i da po potrebi iskoristi postojeće napore, uključujući napore regionalnih centara za praćenje bezbjednosti saobraćaja na putevima, kako bi se podaci o bezbjednosti saobraćaja na putevima uskladili i bili dostupni i uporedivi;

37. Poziva sve relevantne aktere, međunarodne organizacije, razvojne banke i finansijske agencije, fondacije, profesionalna udruženja i kompanije iz privatnog sektora da povećaju finansiranje podrške implementaciji mjera potrebnih za provođenje dobrovoljnih globalnih ciljeva djelovanja;

38. Poziva države članice da dalje ulažu u bezbjednost saobraćaja na putevima na svim nivoima, dodjelom odgovarajućih namjenskih budžeta za institucionalna i infrastrukturna unapređenja bezbjednost saobraćaja na putevima, kao i podrškom Fondova Ujedinjenih nacija za bezbjednost saobraćaja na putevima i drugih mehanizama, kao što su sredstva Svjetske banke za globalnu bezbjednost saobraćaja na putevima, prema potrebi;

39. Odlučuje da sazove sastanak Generalne skuštine na visokom nivou, najkasnije krajem 2022.godine, na kojem će se raspravljati o globalnoj bezbjednosti saobraćaja na putevima s ciljem rješavanja propusta i izazova, kao i mobilizacije političkog rukovodstva i promocije multisektorske saradnje više aktera sa tim u vezi, te *odlučuje* takođe da definiše opseg i modalitete takvog sastanka najkasnije do sedamdeset i petog zasjedanja Generalne skupštine;

40. Takođe odlučuje da uvrsti u privremeni dnevni red svog sedamdeset i šestog zasjedanja tačku dnevnog reda pod naslovom: „Unapređenje globalne bezbjednosti saobraćaja na putevima“, i zahtijeva od generalnog sekretara da izvijesti Generalnu skuštinu na toj sjednici o napretku ostvarenom u postizanju ciljeva Druge decenije akcije.

31. august 2020.god.